Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 8. Stanisławów, dnia 15. kwietnia 1923. Rok 3.

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA STANISŁAWOWSKIEGO.

Adres Redakcji i Administracji: Wydział Prezydjalny Województwa Stanisławowskiego w Stanisławowie.

Wychodzi każdego 1. i 15. w miesiącu.

Cena egzemplarza pojedynczego 1000 Mk. Całoroczna prenumerata 24.000 Mk.

Prenumeratę należy uiszczać przez Pocztową Kasę Oszczędności na konto Nr. 39672.

Dziennik Urzędowy przyjmuje ogłoszenia władz i urzędów, oraz ogłoszenia instytucy społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają z ich stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji. Opłata za wiersz drobnego pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce wynosi 300 Mk., za całą szpaltę 15.000 Mk., za stronę 30.000 Mk., za ogłoszenie o zgubionych dokumentach 400 Mk. od osoby i wiersza. Należytości za ogłoszenia należy uiszczać przez POCZTOWĄ KASĘ OSZCZĘDNOŚCI na konto Nr. 39672.

Treść Działu Urzędowego.

I.
Dział Urzędowy.
Wykaz Ustaw i Rozporządzeń, ogłoszonych w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i w Monitorze Polskim.
W Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Nr. 29. z dnia 22. marca, 1923.

Poz. 181. Konwencja handlowa polska — włoska podpisana w Genui dnia 12. maja 1922 r. zatwierdzona ustawą z dnia 28. lipca, 1922 r.

Poz. 182. Oświadczenie rządowe z dnia 19. marca 1923 w przedmiocie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Konwencj Handlowej między Polską a Włochami w Genui dnia 12. marca 1922 r.

Nr. 30. z dnia 24. marca 1923.

Poz. 183. Ustawa z dnia 16. marca 1923 r. w przedmiocie przywrócenia mocy obowiązującej ustawy z dnia 10. maja 1921 r. o uregulowaniu podatków od spożycia, zużycia, względnie produkcji na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Poz. 184. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 24 lutego 1923 r. o zwinięciu kas skarbowych, istniejących poza siedzibą inspektoratów skarbowych w Małopolsce.

Poz. 185. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 9. marca 1923 r. w przedmiocie przesunięcia terminu do składania zeznań o dochodzie z art. 50. ustawy z dnia 16. lipca 1920 r. o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym.

Poz. 186. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 6. marca 1923 r. w przedmiocie ulgowej opłaty od paczek, zawierających urzędowe wydawnictwa polskie i zagraniczne.

Poz. 187. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 10. marca 1923 r. w przedmiocie taksy aptekarskiej.

Nr. 31. z dnia 28. marca 1923 r.

Poz. 189. Ustawa z dnia 9. marca 1923 r. o karach za zwłokę oraz o kosztach egzekucyjnych.

Poz. 190. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7. marca 1923 r. o służbie przygotowawczej kandydatów na stanowiska służbowe I. kategorji w Ministerstwie Spraw Zagranicznych oraz o egzaminie dyplomatyczno-konsularnym.

Poz. 193. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 5. marca 1923 r. w taryfie osobowej i bagażowej na kolejach normalnotorowych i szerokotorowych.

Poz. 194. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5. marca 1923 r. w przedmiocie pobierania od samorządu kosztów utrzymania policji państwowej.

Poz. 195. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 13. marca 1923 r. w przedmiocie uprawy tytoniu w roku 1923.

Poz. 198. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 21. marca 1923 r. o djetach sędziów przysięgłych i mężów zaufania w b. zaborze austrjackim.

Poz. 201. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 15. marca 1923 r. w przedmiocie utworzenia kas skarbowych we Lwowie i w Krakowie, oraz w przedmiocie częściowej zmiany rozporządzenia z dnia 21. sierpnia 1922 r. o opłacie stemplowej od kart do gry.

Poz. 202. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysła i Handlu z dnia 23. marca 1923 r. w przedmiocie zmiany wysokości mnożników celnych normalnego i zniżonego

Poz. 203. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 15. marca 1923 r. w przedmiocie zmiany należytości za jednorazowe wypożyczenie i użycie cysterny.

Poz. 204. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 15. marca 1923 r. w przedmiocie wynagrodzenia za sekwestr cystern wagonowych.

Nr. 32. z dnia 28. marca 1923 r.

Poz. 205. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7. marca 1923 r. w przedmiocie podziału miejscowości na klasy dodatku drożyźnianego.

Poz. 206. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22. marca 1923 r. w przedmiocie nadzwyczajnych dodatków drożyźnianych do zaopatrzenia pieniężnego inwalidów wojennych i pozostałych po nich.

Poz. 209. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26. marca 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Poz 210. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26. marca 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej.

Poz. 211. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26. marca 1923 r. w sprawie podwyższenia podatku spożywczego od cukru na obszarze Rzeczypospolitej.

Poz. 212. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 27. marca 1923 r. w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26. marca 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu spirytusu na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Poz. 213. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 27. marca 1923 r. w celu wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26. marca 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu piwa na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Poz. 214 Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 27. marca 1923 r. w przedmiocie wykonania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26. marca 1923 r. o podwyższeniu podatku spożywczego od cukru na obszarze Rzeczypospolitej.

Nr. 33. z dnia 30. marca 1923 r.

Poz, 215. Ustawa z dnia 22. marca 1923 r. w przedmiocie wypuszczenia 6% złotych bonów skarbowych.

Poz. 219. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 13. marca 1923 r. w sprawie obrotu przesyłek pocztowych za pobraniem do 500.000 Marek z polską częścią Górnego Śląska.

Poz. 220. Rozporządzenie Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 12. marca 1923 r. w sprawie podwyższenia opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych.

Nr. 34. z dnia 1. kwietnia 1923 r.

Poz. 221. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16. marca 1923 r. w sprawie częściowej zmiany § 6. rozporządzenia Rada Ministrów z dnia 24. sierpnia 1922 r. w przedmiocie uposażeni wojskowych powołanych do ćwiczeń oraz czynnej służby wojskowej na skutek mobilizacji lub częściowego uzupełnienia do stopy wojennej.

Poz. 222. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26. marca 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu wina musującego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Poz 223. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26. marca 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu kwasu octowego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Poz. 224. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26. marca 1923 r. w przedmiocie zmian w postanowieniach o opodatkowaniu drożdży na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Poz. 227. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 30. marca 1923 r o wypuszczeniu Serji I. A. 6% złotych bonów skarbowych.

Nr. 35. z dnia 4. kwietnia 1923 r.

Poz. 228. Ustawa z dnia 9 marca 1923 r. w przedmiocie zmiany w przepisach o państwowym podatku dochodowym obowiązującym na zasadzie ustawy z dnia 4 kwietnia 1922 r. i ustawy z dnia 16. lipca 1920 r.

Poz. 230. Rozporządzenie Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 27. marca 1923 r. o ulgach celnych.

W Monitorze Polskim.

Nr. 66. z dnia 21. marca 1923 r.

Poz. 71 Ogłoszenie Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 20. marca 1923 r.

Nr. 69. z dnia 24. marca 1923 r.

Poz 74. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 16. marca 1923 r w przedmiocie opłat pobieranych przez zarobkowe biura pośrednictwa pracy za ich czynności.

Nr. 71. z dnia 27. marca 1923 r.

Poz. 76. Obwieszczenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 9. marca 1923 r. o warunkach korzystania przez rzemieślnicze składnice surowców maszyn i narzędzi z kredytu miljarda marek przyznanego na ten cel uchwałą Komitetu Ekonomicznego Ministrów z dnia 29. grudnia 1922 r.

Nr. 75. z dnia 31. marca 1923 r.

Poz 82. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 30. marca 1923 r. w przedmiocie wypłaty procentów od 8% państwowej pożyczki złotej z roku 1922 r.

Poz. 83. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26. marca 1923 r. o ustanowieniu Nadzwyczajnego Komisarza Oszczędnościowego.

Nr. 76. z dnia 3. kwietnia 1923 r.

Poz. 84. Przepisy wykonawcze z dnia 9. marca 1923 r. do rozporządzenia tymczasowego Rady Ministrów z dnia 30. stycznia 1922 r. w przedmiocie tymczasowej pomocy lekarskiej dla funkcjonarjuszów państwowych.

Poz. 85 Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dnia 27. lutego 1923 r w przedmiocie ulg kąpielowych w państwowych zakładach zdrojowych w Busku, Ciechocinku i Krynicy.

Nr. 77. z dnia 4. kwietnia 1923 r.

Poz. 87. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 1. kwietnia 1923 r w przedmiocie ustalenia ceny emisyjnej 6% złotych bonów skarbowych Serji I. A.

Nr. 78. z dnia 5. kwietnia 1923 r.

Poz. 88. Obwieszczenie Ministerstwa Skarbu z dnia 23. marca 1923 r. w przedmiocie marek stemplowych wyższej wartości.

II.

Okólniki Województwa do Starotw.

WYDZIAŁ PREZYDJALNY.

116.

L. 2833/pr. Stanisławów, dnia 23. marca 1923.

Stefan Reviczky, konsul Królestwa Węgier na obszar Wojew. Krakowskiego, Lwowskiego, Tarnopolskiego, Stanisławowskiego i Śląskiego.

Do wszystkich Panów Starostów.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej dekretem z dnia 31. stycznia 1923, uznał w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej Pana Stefana Reviczky, jako konsula Królestwa Węgier na obszar Województwa Krakowskiego, Lwowskiego, Stanisławowskiego, Tarnopolskiego i Śląskiego z siedzibą w Krakowie, a jego listem komisyjnym udzielił Exequatur.

O tem Panów Starostów wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 12. marca 1923, L. Pr. 1944 zawiadamiam, polecając zarazem użyczenie P. Reviczky'emu należytej pomocy przy spełnianiu jego obowiązków.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

117.

L. 2837/pr. Stanisławów, dnia 23. marca 1923.

Propaganda Polskiego Stowarzyszenia Złotego Krzyża.

Do wszystkich Panów Starostów.

Zarząd Polskiego Stowarzyszenia Złotego Krzyża we Lwowie rozesłał do wszystkich Starostw odezwy i statuty tego stowarzyszenia z prośbą o popieranie stowarzyszenia za licznym wpisywaniem się na jego członków.

Polecam Panu Staroście propagandę powyższą szczerze się zainteresować i stowarzyszeniu temu udzielić wszelkiego poparcia zmierzającego do jego rozpowszechnienia i rozwoju.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

118.

L. 2906/pr. Stanisławów, dnia 23. marca 1922.

W sprawie używania do korespondencji z Konsulatami RZ. P. za granicą pozostałych po b. władzach zaborczych kopert z napisami w językach obcych.

Do wszystkich Panów Starostów.

Zdarzają się wypadki, że Starostwa do korespondencji z Konsulatami Rzeczypospolitej Polskiej

za granicą użwają pozostałych po b. władzach zaborczych kopert z napisami firmowemi w językach obcych.

Jeżeli używanie dawnego zapasu takich kopert wewnątrz kraju, może być do pewnego stopnia wytłumaczone, to posyłanie pism w takich kopertach za granicę, jest conajmniej niewłaściwem. Niewłaściwem również jest zdarzające się wysyłanie przez Starostwa korespondencji urzędowej do naszych placówek za granicą w kopertach klejonych ze starych gazet, tygodników i zleżałych druków państw zaborczych.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 11. marca 1923, L. Pr. 608. polecam Przeto panom Starostom zwrócić baczną uwagę, aby fakta tego rodzaju bezwzględnie nie miały miejsca w przyszłości.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

119.

L. 2953/pr. Stanisławów, dnia 23. marca 1923.

Zwinięcie Kasy skarbowej w Haliczu.

Do wszystkich Panów Starostów.

Na zasadzie art. 4 i 15. ustawy z dnia 31. lipca 1919. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. U. Rz. P. P. Nr. 65 poz. 391) zarządził Pan Minister Skarbu rozporządzeniem z dnia 24. lutego, 1923 L. 303/23 zwinięcie z dniem 1. kwietnia 1923, Kasy skarbowej w Haliczu, przydzielając agendy tej Kasy Kasie skarbowej w Stanisławowie.

O tem należy uwiadomić ludność sposobem na miejscu praktykowanym.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

120.

L. 2408/pr. Stanisławów, dnia 4. kwietnia 1923.

W sprawie zmian co do kierunku podróży czynionych w paszportach wydawanych emigrantom udającym się do Ameryki.

Do wszystkich Panów Starostów.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, że emigranci którzy nie mogą w obecnej chwili otrzymać paszpotów zagranicznych do Stanów Zjednoczonych Północnej Ameryki, wyrabiają sobie uprzednio paszporty do Argentyny, Kuby lub Meksyku, a następnie zwracają się do innych Urzędów paszportowych i domagają się zmiany wypisanego już kierunku na inny, a mianowicie do Stanów Zjednoczonych.

Niektóre Starostwa nie przestrzegają o tyle obowiązujących przepisów, że dokonywują tych zmian bez porozumienia się z Urzędem emigracyjnym w Warszawie.

Wyjaśniam tedy Panom Starostom, że jakkolwiek instrukcja paszportowa z dnia 16. kwietnia 1921 r. Nr. B. B. 490 uprawnia Urzędy paszportowe do czynienia w paszportach zmian co do kierunku podróży, to jednak w stosunku do emigrantów mających obecnie zamiar wyjechać do Stanów Zjednoczonych, zmiany nastąpić mogą tylko przy ścisłem zastosowaniu się do wskazówek okólnika Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 83 z dnia 26. maja 1922 r. Nr. B. B. 7718 (zaintymowanego tut. reskryptem z 2. czerwca 1922, L. 5217/pr. oraz okólnika Nr. 148 z dnia 17. października 1922, Nr. B. B. 16.800 zaintymowanego tut. reskryptem z 31. października 1922, L. 10.054/pr.), które ustalają zupełnie dokładnie tryb postępowanią i zasady, których należy przestrzegać przy wydawaniu paszportów zagranicznych do Stanów Zjednoczonych.

W stosunku do osób wyjeżdżających n. p. do Rosji, uskutecznione mogą być odnośne zmiany przy zachowaniu zasad podanych w okólniku Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 156 z dnia 29. listopada 1922, Nr. B. B. 18.984 (zaintymowanym tut. reskryptem z dnia 19. grudnia 1922 r. L. 11.532/pr. okólnik Nr. 98) — w stosunku zaś wyjeżdżających do Litwy kowieńskiej przy zastosowanlu się do wskazówek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 16. kwietnia 1922, Nr. B. B. 6121 (patrz Dziennik Urzędowy Województwa Nr. 14, z dnia 15. lipca 1922 r. poz. 343).

Wojewoda: w. z. Dr. SCHWARZ.

121.

L. 2627/pr. Stanisławów, dnia 23. marca 1923.

Mojżesz Rafałowicz, obcokrajowiec poszukiwanie.

Do wszystkich Panów Starostów.

Obcokrajowiec Mojżesz Rafalowicz, lat 29 licz., syn Izaaka i Rebeki, religji mojżeszowej, przynależny do Kremeńczuga, gub. Połtawska, (Ukraina sow.), podlegający wysiedleniu z granic Państwa, na zasadzie

reskr. Minist. Spraw. Wewnętrzych z 5. grudnia 1922 Nr. 7925 (okólnik Nr. 19) wydalił się w niewiadomym kierunku dnia 28. lutego b. r. z gminy Dżurków pow. Horodenka, gdzie czasowo przebywał.

Polecam PP. Starostom zarządzić ścisłą inwigilację nad pojawieniem się nazwanego w obrębie tamt. powiatu, a w razie przytrzymania odstawić go do Starostwa w Horodence.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

122.

L. 3160/pr. Stanisławów, dnia 3. kwietnia 1923.

Afisze w języku hebrajskim i żargonie.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 17. marca 1923 L. B. C. 6194/22/2103/23 zawiadamiam, że zgodnie z obowiązującymi w b. zaborze austrjackim przepisami prawnymi wszelkie obwieszczenia publiczne, rozlepiane w miejscach publicznych (na ulicach, drogach, w parkach, na kolejach, przystaniach i t. d.) winny być sporządzane w języku polskim względnie krajowym.

Jednocześnie obok tekstu obwieszczeń w języku polskim może być umieszczony tekst w języku innym, znanym mieszkańcom lub ich części, a więc także w języku hebrajskim lub żargonie.

Wszelkie tedy obwieszczenia pisane wyłącznie po hebrajsku względnie żargonem są absolutnie niedopuszczalne.

Pan Starosta przestrzegać będzie jak najściślej powyższej zasady i wyda bezzwłocznie dalsze właściwe zarządzenia.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

123.

L. 3368/pr. Stanisławów, dnia 5. marca 1923.

Dziennik niemiecki „Danziger Zeitung“ — odebranie debitu pocztowego.

Do wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 26. marca 1923, L. B. C. 36/23/2633/23 odebrało na podstawie § 26 Ustawy z dnia 17. grudnia 1862 r., D. p. p. Nr. 6 debit pocztowy dziennikowi „Danziger Zeitung“ wychodzącemu w Gdańsku, ponieważ pismo to zawiera znamiona przestępstw przewidzianych w § 65 ustawy karnej.

O tem zawiadamiam Panów Starostów z poleceniem wciągnięcia do ewidencji i bezzwłocznego wydania zarządzeń celem udaremnienia rozszerzenia wspomnianego czasopisma.

Za Wojewodę: KOCHAŃSKI.

WYDZIAŁ ADMINISTRACYJNY.

124.

L. 1729/II. Stanisławów, dnia 4. kwietnia 1923.

Powołanie oficerów i szeregowych roczników 1897, 1896 i 1895 na 8-mio tygodniowe ćwiczenia rezerwy.

Do wszystkich Panów Starostów

Ministerstwo Spraw Wojskowych przystępuje obecnie zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 25. stycznia r. b. do przeprowadzenia 8-mio tygodniowych ćwiczeń dla rezerwistów rocznika 1897, 1896 i 1895. — W związku z powyższem dają się słyszeć objawy zaniepokojenia w sferach pracowniczych, że ćwiczenia dadzą powód pracodawcom do rozwiązania umów.

Przypomina się wobec tego, że w myśl art. 3. ustawy z dnia 15. lipca 1920, Dz. U. Nr. 63 p, 403 stosunek pracodawcy do pracobiorcy pełniącego służbę wojskową i do jego rodziny w przedmiocie najmu usług, nie może być przez czas trwania służby wojskowej jednostronnie rozwiązany. — Sankcje karne za wykroczenie przeciw temu postanowieniu przewiduje art. 5. powołanej ustawy. — Ponieważ nie jest wykluczonem, że również i w sferach rolniczych (włościańskich) powołanie mężczyzn tych roczników do ćwiczeń wywołać może po stronie pozostałych rodzin zaniepokojenie co do sposobu utrzymania ciągłości prac w gospodarstwie rolnem i co do zabezpieczenia bytu oznajmia się, że art. 4. powołanej ustawy z dnia 15. lipca 1920 r. wkłada na naczelników gmin obowiązek uregulowania tych spraw w swoich gminach i nadaje im w tym celu rozległe prawo nakładania świadczeń osobistych na mieszkańców gmin.

Zechce Pan Starosta w odpowiedni sposób poinformować sfery pracodawców i ludność wiejską o ciążących na nich w stosunku do powołanych i ich rodzin obowiązkach i dopilnować, by postulatom art. 3 i 4 ustawy z dnia 15. lipca 1920 r. stało się zadość.

Winnych przekroczenia powyższych przepisów, zaniedbania lub opierania się im należy bezzwłocznie donosić właściwym sądom celem ukarania.

Wojewoda: w. z. Dr. SCHWARZ.

125.

L. 2014/II. Stanisławów, dnia 23. marca 1923.

Zwalczanie drożyzny.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych Nr. 16. z dnia 24. lutego 1923 r. Nr. Pr. 16261 podaję do wiadomości następną uchwałę Rady Ministrów z dnia 1. lutego b. r. w przedmiocie zwalczania drożyzny:

Na mocy art. 18. Dekretu o Tymczasowej organizacji władz naczelnych (Dz. P. R. R. P, Nr. 1, poz. z r. 1918) Rada Ministrów uchwala co następuje:

§ 1.

Ujednostajnienie działalności Rządu, mającej na celu zwalczanie drożyzny artykułów pierwszej potrzeby powierza się Nadzwyczajnemu Komisarzowi dla Zwalczania Drożyzny, podlegającemu Ministrowi Spraw Węwnętrznych. Wybór osoby Nadzwyczajnego Komisarza zatwierdza Rada Ministrów.

§ 2.

Nadzwyczajnemu Komisarzowi przydaje się Komitet Doradczy, złożony z 5 członków mianowanych przez Ministra Spraw Wewnętrznych na wniosek Nadzwyczajnego Komisarza dla zwalczania drożyzny.

§ 3.

Nadzwyczajny Komisarz do Walki z Drożyzną bierze udział w zastępstwie Ministra Spraw Wewnętrznych w posiedzeniach Komitetu Ekonomicznego Ministrów dotyczących drożyzny.

Wykonywanie uprawnień Rządu dotyczących zwalczania lichwy wojennej a w szczególności uprawnień wynikających z ustawy z dnia 7. lipca 1921 r. o zniesieniu ograniczeń w zakresie obrotu ziemiopłodami oraz o postawieniu Ministerstwa Aprowizacji w stan likwidacji (Dz. U. Rz. P. Nr. 63. poz. 389), częściowo przekazanych Ministrowi Spraw Wewnętrnych ustawą z dnia 17. grudnia 1921 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 106. poz. 774) oraz uprawnień dotyczących obrotu towarowego z zagranicą, ustalenia cen artykułów codziennej potrzeby ustanawianych lub zatwierdzanych przez władze państwowe, jak również innych opłat, mających bezpośredni wpływ na ukształtowanie cen artykułów pierwszej potrzeby następuje w porozumieniu z Nadzwyczajnym Komisarzem dla Zwalczania Drożyzny.

§ 4.

Nadzwyczajnemu Komisarzowi dla zwalczania drożyzny przysługuje prawo inicjatywy w przedmiocie wszelkich zarządzeń mających na celu walkę z drożyzną w szczególności objętych artykułami 2 i 3 ustawy z dnia 2. lipca 1920 r. o zwalczaniu lichwy wojennej (Dz. U. Rz. P. Nr. 67. poz. 449) w brzmieniu ustalonem ustawą z dnia 5. sierpnia 1922 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 69. poz. 618) oraz składanie opinji w sprawach dotyczących polityki handlowo-gospodarczej Państwa, wreszcie ma on obowiązek współdziałania z samorządami i kooperatywami w sprawie nabywania i regulowania cen przedmiotów powszedniego użytku.

§ 5.

Naczelny Komisarz dla Zwalczanin Drożyzny ma prawo zwracać się bezpośrednio do urzędów Wojew. Del. Rządu na Ziemię Wil. Gł. Kom. Pol Komisarza Rządu dla m. st. Warszawy oraz wszystkich władz celnych o dostarczenie danych i materjałów dotyczących spraw objętych niniejszą uchwałą, jakoteż bezpośrednio znosić się w sprawach Panu przekazanych z wszystkiemi władzami. — Odpisy ogólnych zarządzeń mają być udzielane interesowanym Ministerstwu.

Zarazem wzywam Panów Starostów do ścisłego zastosowania się do powyższej uchwały jak nie mniej do wydatnej pracy W zwalczaniu drożyzny, która jako najbardziej zagrażająca stosunkom ekonomicznym całego państwa i społeczeństwa, wymaga jak najenergiczniejszej reakcji ze strony władz administracyjnych.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

126.

L. 2481/II. Stanisławów, dnia 19. marca 1923.

Regulacja rzek w Województwie w roku 1923.

Do wszytkich Panów Starostów.

Z nadejściem wiosennej pory roku staje się aktualną sprawą robót około regulacji rzek.

Postanowienie gdzie i jakie roboty wykonane być mają zapadną po zatwierdzeniu budżetu, przyczem z natury rzeczy wpływ na ułożenie programu mieć będzie wzgląd, czy strony interesowane złożą dobrowolne datki i w jakiej wysokości.

Polecam zatem Panom Starostom, aby przy sposobności każdej czynności urzędowej występowali z inicjatywą celem uzyskania dobrowolnych datków stron interesowanych na cele regulacji, fundusze bowiem ze Skarbu Państwa na ten cel przeznaczone nie mogą być tak wielkie, aby wystarczyły na opędzenie kosztów regulacji wszędzie, gdzie zachodzi tego potrzeba.

W interesie ochrony od grożących wylewów leży rozwinięcie w powyższym kierunku szybkiej i energicznej akcji, przyczem pożądaną byłoby rzeczą, aby strony interesowane składały deklaracje w których by się zobowiązywały do dostarczenia pewnej ilości materjału lub robocizny pieszej i ciągłej.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

127.

L. 2582/II. Stanisławów, dnia 4. kwietnia 1923.

Wyciągi familijne, niedokładność sporządzania przez Urzędy parafjalne.

Do wszystkich Panów Starostów.

Przy badaniu próśb o zwolnienie od czynnej służby wojskowej stwierdziły władze wojskowe w kilku wypadkach, iż gr.-kat. urzędy parafjalne wydawały stronom wyciągi familijne jako załączniki do próśb o ulgi z § 61. T. U. (jedynych żywicieli rodzin) nie wykazujące prawdziwego stanu rodziny. — W wyciągach tych mianowicie opuszczano bądź żyjących bądź zmarłych członków rodziny.

Przedstawianie w wyciągach metrykalnych niezgodne ze stanem faktycznym dat i stosunków, nie mówiąc już o wprowadzaniu dotyczących władz w błąd, podkopuje dotychczasowe zaufanie do Urzędów parafjalnych jako Urzędów stanu cywilnego i kwalifikuje się jako fałszowanie publicznych dokumentów do ścigania w drodze karno-sądowej,

Zechce zatem Pan Starosta zwrócić uwagę prowadzących metryki stanu cywilnego tak chrześcijańskich jak żydowskich na ciążącą na nich odpowiedzialność i wezwać ich, by przy sporządzaniu wyciągów familijnych dla celów wojskowych posługiwali się przepisanym formularzem — oraz uwidaczniali wszystkich członków danej rodziny tak żyjących jak nieżyjących. — W razie stwierdzenia wypadku celowego przewinienia, spowoduje Pan Starosta bezzwłocznie wdrożenie kroków karno-sądowych. — Niezawiśle od tego należy przy badaniu próśb reklamacyjnych stwierdzać w odpowiedni sposób, czy dołączony wyciąg familijny odpowiada faktycznemu stanowi danej rodziny.

Wojewoda: w. z. Dr. SCHWARZ.

WYDZIAŁ SAMORZĄDOWY.

128.

L. 250/III. Stanisławów, dnia 27. marca 1923.

Zagubienie pieczęci gminy Wodzierady.

Do wszystkich Panów Starostów.

Według zawiadomienia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 27. stycznia 1923 r., Nr. Pr. 600 Urząd gminy Wodzierady powiatu Łaskiego Województwa Łódzkiego doniósł, że wójtowi tej gminy, w czasie jazdy ze Lwowa, na stacji kolejowej w Tarnowie, w dniu 30. lipca 1922 o godzinie 7. rano skradziono walizkę, w której znajdowała się Urzędowa pieczęć gumowa okrągła „Wójt gminy Wodzierady“ powiatu Łaskiego.

O tem zawiadamiam Panów Starostów z poleceniem, aby o powyższym wypadku zawiadomili tamtejszy Wydział Rady powiatowej, wszystkie zwierzchności gminne i posterunki policji państwowej celem baczenia, aby pieczęci tej nie używano do fałszowania dokumentów.

Wojewoda: w. z. SZWEDZICKI.

129.

L. 283/III. Stanisławów, dnia 31. marca 1923.

Pociągnięcie gmin do świadczeń na rzecz poszkodowanych wskutek sabotażu.

Okólnik Nr. 39.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wobec konieczności wyzyskania wszelkich środków do zwalczania sabotażu na obszarze Małopolski wschodniej Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zwróciło uwagę reskryptem z dnia 9. stycznia 1923, T. B. B. 7424 na potrzebę znaczniejszego zainteresowania ogółu mieszkańców gmin we współdziałaniu z organami rządowymi celem unieszkodliwienia żywiołów występnych i udaremnienia wszelkiego rodzaju zamachów.

Jednym z takich środków jest pociągnięcie gmin do materjalnych świadczeń na rzecz poszkodowanych wskutek sabotażu, względnie do świadczeń celem naprawienia uszkodzeń dokonanych w urządzeniach publicz-

Możność pociągnięcia gmin do powyższych świadczeń uzasadnioną jest w postanowieniu § 34 ust. gminnej z dnia 12. sierpnia 1866 Dz. ust. kr. Nr. 19. W myśl postanowień tego paragrafu gmina jest obowiązaną do wynagrodzenia szkody, poniesionej z powodu zaniedbania przez nią obowiązków względem policji miejscowej, ciążących na każdej gminie po myśli § 27 lit. b, cytowanej ustawy gminnej.

W ustępie 2 § 34 ustawy gminnej użył ustawodawca słów: „W szczególności obowiązaną jest gmina wynagrodzić szkodę, wyrządzoną w jej obrębie przez gwałt publiczny, przy zbiegowisku dokonany“. Ustępu tego nie należy jednak interpretować w ten sposób, jakoby gmina obowiązaną była tylko do wynagrodzenia szkody, popełnionej w czasie zbiegowiska, lecz jak to wynika z brzmienia ustępu 1, § 34 ustawy gminnej — gmina obowiązaną jest do wyrównania szkody wynikłej z każdego czynu karygodnego, o ile odnośna osoba poniosła ją wskutek zaniedbania obowiązków gminy względem policji miejscowej. Przez użycie w ustępie 2, § 34 ustawy słowa „w szczególności“ chciał widocznie ustawodawca położyć nacisk na odpowiedzialność gminy za szkody, poniesione podczas zbiegowiska, niezwalniając jednak przez to gminy od odpowiedzialności za szkody powstałe z powodów innych czynów karygodnych, przeciwnie bowiem ustawodawca byłby wyraźnie określił odpowiedzialność gminy tylko za szkodę, powstałą podczas zbiegowiska.

Orzeczenia względem obowiązku wynagrodzenia szkody ma wystawiać w myśl ustępu 3, § 34 ustawy gminnej polityczna władza powiatowa po poprzedniem wysłuchaniu Wydziału powiatowego. Ustalenie więc winy i obowiązku odszkodowania należy w myśl powyższego postanowienia wyłącznie do politycznej władzy powiatowej a tylko wysokość wyrządzonej szkody ma być oznaczona na zwykłej drodze prawa o ile pomiędzy gminą a poszkodowanym nie dojdzie do porozumienia. We wszystkich więc takich wypadkach należy przeprowadzić najściślejsze dochodzenia, czy względnie o ile ciąży na gminie wina z powodu zaniedbania środków zapobiegających a w razie stwierdzenia winy ze strony odnośnej gminy wydać na żądanie poszkodowanego orzeczenie w toku instancji co do obowiązku gminy do odszkodowania.

W myśl powołanego wyżej reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych polecam Panu Staroście, aby wszystkie gminy tamt. powiatu odpowiednio pouczył o powyższym obowiązku wynagrodzenia szkody w razie popełnienia czynu kargodnego na jej obszarze a przy wydawaniu orzeczeń ściśle stosowały się do wskazówek zawartych w niniejszym reskrypcie.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

WYDZIAŁ BUDŻETOWO-GOSPODABCZY.

130.

L. 1739/IV. Stanisławów, dnia 23. marca 1923.

Umorzenie zaliczki wrześniowej.

Do Panów Naczelników Wydziałów, Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych, Pana Kierownika Kancelarji Głównej Województwa i wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 12. marca 1923, L. Pr. B. 1643, wydanym na podstawie reskryptu Ministerstwa Skarbu z 8. marca 1923, L. 603/D B/8 oznajmiło, że Rada Ministrów na posiedzeniu odbytem w dniu 7. marca r. b. uchwaliła co następuje:

Zaliczkę udzieloną funkcjonarjuszom państwowym, oficerom, chorążym i szeregowym zawodowym oraz pracownikom kontraktowym zgodnie z uchwałami Rady Ministrów z dnia 28 września 1922 r. oraz z dnia 11. października 1922 r., a unormowaną okólnikami Ministerstwa Skarbu z dnia 19. września 1922 r., L. 2372/D. P. W. Adm. z dnia 30. września 1922 r., L. 2506/D. P. Adm., oraz z dnia 12. października 1922, L. 2618/D. P. W. Adm. (reskrypty M. S. Wewn. N. N. Pr. B. 5985, 6434 i 6640 ex 1922 r.) w wysokości jednomiesięcznych poborów służbowych z miesiąca września 1921 r., której spłata została odroczona do 1. kwietnia 1923 r. umarza się.

Co się tyczy funkcjonarjuszów państwowych, którzy otrzymali zaliczki normalne na warunkach określonych okólnikiem Ministerstwa Skarbu z dnia 6. kwietnia 1921 r. L. 54/DB. (okólnik M. S. Wewn. Nr. 10 ex 1921) z tem, że przy wypłacie potrącono im udzieloną poprzednio zaliczkę w wysokości uposażenia z września 1922 r. uchwała niniejsza powoduje umorzenie zaliczki normalnej o wysokości jednomiesięcznych poborów z września 1922 r. — Uchwała niniejsza niema zastosowania do pracowników państwowych, którym przy zwolnieniu ze służby państwowej potrącono zaliczkę w wysokości uposażenia wrześniowego, względnie do pracowników państwowych, którzy zostaną zwolnieni ze służby przed dniem 1. kwietnia r. b. Stosowne zarządzenia na podstawie powyższej uchwały zostały już wydane. — W sprawie udzielania zaliczek normalnych oznajmiło Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 10. lutego 1923 r.,

Nr. Pr. B. 764, że praktykanci (funkcjonarjusze na służbie próbnej) nie mają prawa ubiegania się o zaliczki normalne narówni z funkcjonarjuszami, a to z powodu odmiennego charakteru stosunku służbowego.

O powyższem należy zawiadomić podwładny personal.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

131.

L. 1818/IV. Stanisławów, dnia 3. kwietnia 1923.

Do Panów Naczelników Wydziałów Województwa, Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych, Pana Kierownika Kancelarji Głównej Województwa i wszystkich Panów Starostów.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z 19 lutego 1922 r. Nr. Pr. B. 913 oznajmiło na podstawie okólnika Ministerstwa Skarbu z 5. lutego 1923, L. 255/23 Wydział Administracyjny że Rada Ministrów powzięła na posiedzeniu odbytem w dniu 1. lutego 1923 r. następującą uchwałę:

1. W drugiem półroczu roku szkolnego 1922/23. Skarb Państwa ponosić ma w całości opłatę wpisowego za uczęszczające do prywątnych średnich szkół ogólnokształcących lub zawodowych z powodu braku wolnych miejsc w szkołach państwowych, dzieci niezamożnych pracowników państwowych, oficerów w służbie czynnej, zawodowych szeregowych, oraz chorążych (równorzędnych) 2. Zapomoga na opłatę wpisowego nie przysługuje tym państwowem pracownikom kontraktowym, których wynagrodzenie umowne jest wyższe od pełnego uposażenia miesięcznego urzędnika lub funkcjonarjusza spełniającego analogiczne czynności, pracownikom sezonowym oraz czasowym, których wynagrodzenie jest określone dziennie oraz tym wszystkim pracownikom kontraktowym, którzy zgodnie z umową nie są obowiązani do pracy przez pełną ilośc godzin urzędowych.

Podając powyższą uchwałę do wiadomości Ministerstwo Skarbu zaznacza, że postanowienia okólnika z dnia 23. września 1922 r. L. 2388/DP. Wydz. Adm. pozostają w mocy, z tem, że funkcjonarjusze ubiegający się o przyznanie zapomóg na wpisy szkolne winni w razie wątpliwości wykazać, że dzieci ich nie zostały przyjęte do najbliższej państwowej szkoły średniej ogólnokształcącej względnie zawodowej z powodu braku miejsc.

Ministerstwo Skarbu wyjaśnia w końcu, że na zasadzie uchwały Rady Ministrów, z dnia 1. lutego 1923 r. i poprzednich uchwał Rady Ministrów, dotyczących tej samej kwestji, za jedno dziecko Skarb Państwa opłaca albo wpisowe do szkoły średniej ogólno kształcącej, albo też wpisowe do szkoły średniej zawodowej, ale nie łącznie oba wpisowe, oraz, że wykluczeni od prawa poboru odnośnych zapomóg na pokrycie wpisu do szkoły średniej obu typów są ci funkcjonarjusze państwowi, których dzieci uczęszczają do państwowej szkoły średniej jakiegokolwiek typu.

Powyższe zarządzenie należy podać do wiadomości podwładnego personalu.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

WYDZIAŁ ZDROWIA PUBLICZNEGO.

132.

L. 1598/VI. Stanisławów, dnia 4. kwietnia 1923.

W sprawie opłat przy udzielaniu pozwoleń na ekshumację i przewóz zwłok.

Okólnik Nr. 40.

Do wszystkich Starostw.

Ministerstwo Zdrowia Publicznego reskryptem z dnia 19. marca 1923, Nr. Org. $\frac{12790}{1708}$/23 wprowadza od dnia 15. kwietnia 1923 r. następujące zmiany wysokości opłat wyznaczonych w Instrukcji dla Starostw w sprawie ekshumacji i przewozu zwłok z dnia 16. czerwca 1920, Nr. 21255/2872 oraz w okólniku Nr H. $\frac{25309}{1969}$/21 z dnia 28. sierpnia 1921. (Biuletyn Ministerstwo Zdrowia Publicznego Nr. 5/1921):

a) w punkcie 2. opłaty administracyjne przy wyrobieniu pozwoleń w wysokości 400 Mk. — podwyższa się do 20.000 Mk.:

b) w punkcie 4. opłatę za udział lekarza powiatowego przy ekshumacji w wysokości 2000 Mk. podwyższa się do 100.000 Mk.:

c) w punkcie 5. opłata za udział lekarza powiatowego przy składaniu zwłok do trumny w wysokości 1000 Mk. podwyższa się do 50.000 Mk.

Ponadto zwraca się uwagę, że w myśl okólnika Ministerstwa Zdrowia Publ. Nr. Org. 5221/654/23 z dnia 30. stycznia 1923. sumy pobrane powinne być w całości wypłacone na rzecz Skarbu Państwa.

Za Wojewodę:
Dr. GOŁĘBIOWSKI.

WYDZIAŁ ROLNICTWA I WETERYNARJI.

133.

L. 2500/VIIa. Stanisławów, dnia 3. kwietnia 1923.

W sprawie umocnień polowych pozostałych z czasów wojny na terenach państwowych.

Okólnik Nr. 43

Do Wszystkich P. P. Starostów.

Z czasów wojny światowej oraz wojny, prowadzonej przez Rzeczpospolitą Polską, pozostały w różnych częściach kraju liczne umocnienia polowe. Umocnienia te o ile znajdują się na terenach państwowych, stanowią własność Państwa i winny być zachowane w całości aż do czasu dokonania przez Ministerstwo Spraw Wojskowych segregacji tych umocnień na potrzebne lub zbędne dla obrony Państwa.

Wobec powyższego oraz ze względu na informacje, otrzymane przez Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych, a wskazujące na to, że niektóre z tych umocnień są przez ludność miejscową rozbierane, polecam Panu Staroście w myśl reskryptu Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 20. lutego 1923. Nr. 74 R. V/23, niezwłocznie wydać odpowiednie zarządzenia w celu ochrony i konserwacji umocnień polowych aż do czasu ostatecznego zadecydowania o ich przeznaczeniu, a także pociągnąć do odpowiedzialności sądowej winnych psucia lub przywłaszczenia sobie państwowej własności.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

134.

L. 2383/VIIb. Stanisławów, dnia 23. marca 1923.

W sprawie gołębi pocztowych.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wojna światowa wykazała, że nowoczesne, najbardziej technicznie udoskonalone środki łączności wojsk na terenie działań wojennych często zawodzą, natomiast gołąb pocztowy okazuje w tych wypadkach największe usługi. — To też Ministerstwo Spraw Wojskowych dąży do wzmożenia hodowli tych nad wyraz pożytecznych dla armji ptaków. Jednakże armja nie jest w stanie wyhodować i utrzymać takiej ilości gołębi pocztowych, jaka będzie potrzebna dla uposażenia jej w razie mobilizacji. — Wobec tego Ministerstwo Spraw Wojskowych postanowiło rozpowszechniać gołębiarstwo pocztowe wśród szerokich warstw ludności i popierać hodowców gołębi pocztowych. którzy w zamian za to mają zobowiązać się na wypadek mobilizacji armji — gołębie swe oddać do dyspozycji władzy wojskowej za odpowiedniem wynagrodzeniem. Aby dać możność początkującym hodowcom zaopatrzenia się w materjał rozpłodowy Ministerstwo Spraw Wojskowych wypożycza gołębie rozpłodowe bezpłatnie pod warunkiem ich należytego utrzymywania i ewentualnie tresowania według jego wskazówek.

Zawiadamiając o powyższem zaznacza się, że Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych ze swej strony będzie popierać organizacje, dążące do rozwoju tej niezmiernie ważnej gałęzi produkcji, uważając chów gołębi pocztowych nie tylko za akt pomocy naszej armji, ale także jako ważny czynnik rozwoju hodowli ptactwa domowego.

O powyższem sfery zainteresowane należy powiadomić.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

135.

L. 2749/VIII. B. Stanisławów, dnia 4. kwietnia 1923.

W sprawie wydawania opinji o eksportowych firmach jajczarskich.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wskutek reskryptu Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 28. marca 1923, L. 1354/Pr. zawiadamia się, że pozwolenia na wywóz jaj w r. 1923 udzielane będą wyłącznie tym firmom, które przedstawią zaświadczenia właściwych Urzędów Wojewódzkich. że posiadają należycie zorganizowaną zbiórkę jaj, odpowiednie urządzenia oraz fachowych pracowników, dających gwarancję solidnego wykonania przyjętych zobowiązań. — Wymienione zaświadczenia Urzędów Woiewódzkich wydawane będą przez Urzędy Przemysłowo-Handlowe wyłącznie na podstawie opinji Wydziałów Rolnictwa i Weterynarji Urzędów Wojewódzkich, które opinji tej udzielać będą po gruntownem zbadaniu urządzeń firmy według następujących wskazówek.

I. Urządzenia techniczne firmy winny się składać:

a) z suchego, chłodnego i przewiewnego magazynu do wyładowania,

b) z suchej i przewiewnej pracowni, przeznaczonej do robienia skrzynek, sortowania i pakowania jaj,

c) z ciemni z odpowiedniemi przyrządami do prześwietlania jaj.

II. Sortowanie jaj winno odpowiadać wymaganiom rynków zagranicznych.

a) drogą umiejętnego prześwietlenia powinny być wysortowane jaja nieświeże i popsute,

b) zewnętrzny wygląd jaj powinien być zadawalniający t. zn. że nie mogą się znajdować w transporcie jaja o brudnej skorupce i zbyt małe (o wadze jednej sztuki poniżej 45 gramów), również wydzwanianiem skorupki, winna być określona jej całość i trwałość, barwa skorupki obojętna, pożądana żółta.

III. Pakowanie jaj powinno być umiejętne i staranne:

a) skrzynki do pakowania jaj powinny być nowe, suche i czyste, najlepiej jodłowe lub świerkowe, ze szparami przy pakowaniu letniem o 1—2 cm. skrzynki te mogą być trojakiego rodzaju:
   1. całe o rozmiarach 178 × 50 × 25 ctm.
   2. połówki o rozmiarach 178 × 50 × 12 ctm.
   3. z przedziałkami tekturowemi na 360 lub 720 jaj.

b) wełna drzewna winna być sucha, czysta i bez zapachu,

c) w razie żądania odbiorcy winna być dodana warstwa czystej słomy żytniej,

d) na każdej skrzynce obowiązkowo powinien być umieszczony napis „Polonja“ oraz nazwa lub znak firmy eksportującej, nadto waga jaj netto.

e) opakowane jaja powinny być jak najrychlej transportowane, do tego zaś czasu powinny stać w chłodnym, przewiewnym magazynie, rozmieszczone w ten sposób, aby prawidłowa wentylacja skrzyń była zapewniona.

IV. Pożądanem jest, aby firma eksportująca jaja posiadała urządzenia do konserwowania jaj (baseny do wapnowania i chłodnie).

V. Firma eksportująca powinna posiadać dostateczny kapitał i kredyt odpowiadający obrotom, nadto winna zaopatrywać w jaja rynek wewnętrzny.

VI. Wydziały Rolnictwa i Weterynarji wydadzą opinję o miesięcznej zdolności przetwórczej każdej firmy eksportującej, oraz stwierdzą, czy dana firma posiada urządzenia techniczne własne, czy dzierżawione.

VII. Opinja Województw o fachowości firmy ubiegającej się o prawo wywozu jest ważna tylko na rok kalendarzowy, przyczem może być cofnięta po stwierdzeniu, że dana firma przestała odpowiadać wyżej wymienionym warunkom.

VIII. Wydziały Rolnictwa i Weterynarji przy kontrolowaniu firm eksportowych mogą korzystać z usług wykwalifikowanych ekspertów, delegowanych przez rolniczo-hodowlane organizacje społeczne i nie związanych z firmami eksportującemi jaja.

Jednocześnie uchyla się okólnik Nr. 424 (Dz. Urz. M. B. i D. P. z 1922 r., Nr. 6), zaświadczenia zaś wydane na podstawie tego okólnika będą uznawane za nieważne.

Wojewoda: w. z. SZWEDZICKI.

136.

L. 2835/VIIb. Stanisławów, dnia 5. kwietnia 1923.

W sprawie gruntu na zagonki dla dzieci.

Okólnik 42.

Do wszystkich Panów Starostów.

Nawiązując do tutejszego Okólnika Nr. 17. z dnia 1. marca 1923 (Dz. Urzędowy Nr. 5) w sprawie zakładania zagonków dla dzieci podaję do wiadomości, że Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Panstwowych uznając doniosłość organizacji zagonków dla dzieci, zapewnia ze swej strony w miarę możności poparcie rzeczonej akcji w drodze udzielania działek gruntów państwowych, pozostających pod zarządem Ministerstwa, za opłatą minimalnego czynszu dzierżawnego. — Jednocześnie Ministerstwo komunikuje, że aczkolwiek grunta podmiejskie Warszawy stanowiące własność państwową oddane zostały w dzierżawę 12-letnią magistratowi m. Warszawy to jednak na omawiany cel nieduże działki otrzymać można i w tym względzie należy zwrócić się zkonkretnym wnioskiem do Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, w stosunku do gruntów państwowych podmiejskich innych miast, należy zwracać się w poszczególnych wypadkach bezpośrednio do właściwych urzędów wojewódzkich.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

WYDZIAŁ PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ.

137.

L. 2623/IX. Stanisławów, dnia 3. kwietnia 1923.

Emigracja zarobkowa do Francji i Rumunji.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wobec masowego zgłaszania się robotników na wyjazd na roboty do Francji i Rumunji, tudzież co do warunków pracy we Francji i Rumunji.

Zgłoszenia na wyjazd do Francji przyjmuje z okręgu Województwa Stanisławowskiego Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy w Stanisławowie, ulica Sobieskiego, w którym to Urzędzie każdy mający zamiar wyjechać na roboty do Francji musi się zarejestrować. — Rejestracji dokonuje Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy na podstawie osobistego jawienia się kandydata lub na podstawie pisemnego zgłoszenia. Do zarejestrowania się wymagany jest 1) dowód osobisty ważny na rok bieżący z dwoma fotografjami; 2) co do kandydatów w wieku od 18. do 40. roku życia zezwolenie Powiatowej Komendy Uzupełnień na wyjazd za granicę. — Zezwolenia te wydaje P. K. U. na skutek prośby kandydata, zaopatrzonej dwoma znaczkami stemlowymi po 200 Mk. Zezwolenie takie wydaje zazwyczaj P. K. U. w ciągu kilku dni.

Zarejestrowanych kandydatów kieruje następnie P. U. P. P. do Misji Francuskiej z kartą polecającą gdzie muszą się oni wykazać wyżej podanymi dokumentami, tudzież dowodami pracy. — Misja powyższa przyjmuje robotników i zawiera z nimi kontrakt zobowiązujący zazwyczaj na przeciąg do sześciu miesięcy. Obecnie przyjmuje Misja ta górników (którzy pracowali już przynajmniej dwa lata w kopalniach pod ziemią), rolników, fachowców budowlanych i nieznaczną ilość robotników niewykwalifikowanych. — Rolnicy otrzymują jako wynagrodzenie od 5—7 franków dziennie i utrzymanie, górnicy około 15 franków dziennie (bez utrzymania), mieszkanie w specjalnych domach; albo wspólnych barakach, budowlani robotnicy otrzymują wynagrodzenie zależnie od kwalifikacji i sezonu. — Nadto Misja pokrywa koszta podróży do Krakowa lub Poznania.

Paszporty zagraniczne na wyjazd do Francji otrzymują kandydaci od Misji w miejscu rekrutacyjnym. Wyjazd do siedziby Misji odbywa się nie jednostkowo lecz zbiorowo i o terminie wyjazdu zawiadomi P. U. P. P. wszystkie Starostwa, dla podania tego do ogólnej wiadomości. — Rodziny emigrantów wyjeżdżać mogą dopiero po trzech miesiącach i w tym wypadku otrzymują od pracodawcy francuskiego certyfikat na sprowadzenie rodziny w miarę wolnego tam mieszkania. — Na własny koszt, t. j. niezaangażowani przez Misję, mogą wyjeżdżać za zarobkiem do Francji tylko ci, którzy wykażą się w lwowskim Konsulacie francuskim, że przez pracodawcę francuskiego mają zapewnioną pracę.

Zgłoszenia na wyjazd do Rumunji przyjmuje Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy w Stanisławowie na tych samych jak wyżej wymienionych zasadach z tą tylko różnicą, że kandydaci o paszport zagraniczny sami się starają i w tym wypadku korzystają z uproszczonej procedury i bezpłatnego uzyskania takiego paszportu na podstawie wydanego przez P. U. P. P. zaświadczenia do dwóch dni. — Na wyjazd do Rumunji poszukiwana jest znaczna ilość kandydatów do robót lasowych, spławiania drzewa Czeremoszem i do tartaków. — Płaca około 60 leji dziennie, mieszkanie, opał i światło. — Można też jechać z rodzinami i otrzymywać równocześnie 1000 leji zaliczkę w walucie polskiej. — Najbliższe transporty odchodzą z początkiem kwietnia b. r.

Równocześnie nadmienia się, że P. U. P. P. w Stanisławowie na zapytanie stron prywatnych w powyższych sprawach będzie odpowiadał tylko w razie dołączenia do zapytania ofrankowanej koperty.

O tem należy zawiadomić wszystkie Zwierzchności gminne, polecając im podać to do ogólnej wiadomości w sposób tam przyjęty.

Wojewoda: JURYSTOWSKI.

III.

RUCH SŁUŻBOWY.

Pan Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych zamianował p. o. kierownika Wydziału Rolnictwa i Weterynarji Województwa Stanisława Burzyńskiego Naczelnikiem tegoż Wydziału w VI. stopniu służbowym.

Pan Minister Zdrowia Publicznego zamianował prowizorycznego inspektora farmaceutycznego przy Wojew. Józefa Kurkiewicza inspektorem farmaceutycznym w VII. stopniu służbowym.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych przeniosł urzędnika XI. stopnia służbowego Józefa Kidę z Województwa Łódzkiego do Województwa Stanisławowskiego.

Sekretarz Województwa Tadeusz Piątkiewicz złożył egzamin z ustawodawstwa i postępowania administracyjno-politycznego.

IV.

KOMUNIKATY i OGŁOSZENIA.

Województwo Stanisławowskie
Wydział Prezydjalny.

L. 3081/pr. Stanisławów, dnia 30. marca 1923.

KOMUNIKAT.

Według zawiadomienia Inspektora Straży Celnej w Kołomyji Inspektorat ten objął sprawy dotyczące Straży Celnej i urzęduje w Kołomyji ul. Aleja Wolności 36b.

Województwo Stanisławowskie.

L. 2349/II. Stanisławów, dnia 24. marca 1923.

Przydzielenie gminy Zupanie do okręgu doręczeń pocztowego w Ławocznem.

KOMUNIKĄT.

Według pisma Dyrekcji Poczt i Telegrafów we Lwowie z dnia 6. marca 1923 L. 25992/Ib została gmina Zupanie, pywiat Skole, wydzieloną z zamiejscowego okręgu doręczeń agencji pocztowej w Tucholce i do zamiejscowego okręgu doręczeń urzędu pocztowego w Ławocznem przydzieloną.

Województwo Stanisławowskie.

L. 2412/II. Stanisławów, dnia 30. marca 1923.

Zwinięcie agencji pocztowej w Nowemsiole koło Stryja.

KOMUNIKAT.

Według pisma Dyrekcji Poczt i Telegrafów we Lwowie z dnia 19. marca b. r. L. 18185/588/16. — została z dniem 20. marca b. r. definitywnie zwiniętą agencja pocztowa w Nowemsiole koło Stryja, pow. Żydaczów, a okręg jej doręczeń t. j. gmina i obszar dworski Nowesioło z Przysiółkiem Kornelówka i gmina Machliniec zostały przydzielone do zamiejscowego okręgu doręczeń urzędu pocztowego Hnizdyczów-Kochawina gmina zaś i obszar dworski Obłażnica do zamiejscowego okręgu doręczeń agencji pocztowej Żyrawa koło Stryja.

Województwo nadało prezentę na opróżnione gr. kat. probostwa regiae collationis:

w Delatynie Ks. Longinowi Porębalskiemu,
w Kutach starych Ks. Antoniemu Kalacie,
w Mikuliczynie Ks. Aleksemu Łuciowowi.

Z drukarni i litografji St. Chowańca w Stanisławowie.